

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121398057
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:6121398057.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovvej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v spore žalobcu: G. E. K., K., so sídlom: S. X, C., P.: XX XXX XXX, právne zastúpený: Q. F., K., so sídlom S. X, C., proti žalovanému: A. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom S. XXX/XX, M. H. N., t.č. bytom: S. XXXX/XX, M. H. N., o zaplatenie 1.560,19 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 3. mája 2022, č. k. 15Csp/81/2021-127, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **m e n í** tak, že žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 2.322,52 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.544,04 eur od 02.12.2020 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca ako postupník domáhal od žalovaného zaplatenia dlhu z predčasne zosplatneného bankového úveru vo výške 1.544,04 eur, úrokov vo výške 604,94 eur, vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 157,39 eur a poplatkov vo výške 16,15 eur (spolu 2.322,52 eur), ako aj úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.544,04 eur od 02.12.2020 do zaplatenia.

2. Zamietnutie žaloby odôvodnil súd prvej inštancie tým, že postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca uplatnil v konaní bolo neplatné pre nespĺnenie podmienok postúpenia pohľadávky banky stanovených v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Za nespĺnenú podmienku postúpenia bankovej pohľadávky považoval súd prvej inštancie absenciu písomnej výzvy banky žalovanému na zaplatenie dlhu pred postúpením pohľadávky.

V konaní bolo tvrdené a preukázané, že banka listom zo dňa 16.11.2018 vyhlásila predčasnú splatnosť pohľadávky zo zmluvy o úvere, pričom vyhláseniu predčasnej splatnosti predchádzalo vyhotovenie výzvy na úhradu omeškaných splátok zo dňa 01.10.2018 s upozornením na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Výzvu, ktorá by predchádzala postúpeniu pohľadávky tak, ako je to zakotvené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, však banka podľa súdu prvej inštancie žalovanému nedoručovala. Písomnosti zo dňa 01.10.2018 a zo dňa 16.11.2018, ktoré boli doručované v rámci toho, že banka využila právo mimoriadne úver zosplatniť súd prvej inštancie nepovažoval za výzvy na zaplatenie dlhu vyžadované pred postúpením pohľadávky. To jednak pre značný odstup času, ktorý od vyhotovenia týchto výziev (r. 2018) uplynul do okamihu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok (r. 2020), kedy dva roky stará výzva nemôže mať za následok predpokladaný v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Stav deklarovaný vo výzve z 16.11.2018 ohľadom výšky dlhu v čase bezprostredne pred postúpením pohľadávky je podľa súdu prvej inštancie vzhľadom na plynutie času nanajvyš neaktuálny. Rovnako podľa

súdu prvej inštancie z listín zasielaných žalovanému v súvislosti s procesom vyhlasovania predčasnej splatnosti úveru v roku 2018 nevyplýva úmysel banky, že by táto listina mala byť zasielaná žalovanému práve aj v súvislosti so zamýšľaným budúcim postúpením pohľadávky, keď obsah týchto listín tomu ani náznakom nenasvedčuje. Podľa súdu prvej inštancie musí byť spotrebiteľ upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, a síce na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Na podporu svojich záverov odkázal súd prvej inštancie na rozhodnutie KS v Trenčíne sp.zn. 27CoCsp/53/2021-177 zo dňa 29.12.2021 a doplnil, že výzva v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách musí byť totiž kvalifikovaná, i keď zákon nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti na túto výzvu. Z obsahu a zmyslu tohto ustanovenia však podľa súdu prvej inštancie nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka jednak vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní a upozorniť ho, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný, hoc aj nebankový subjekt bez súhlasu dlžníka.

3. V zákonnej lehote sa proti tomuto rozsudku odvolal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že výzva zo dňa 16.11.2008 nenapĺňala požiadavky pre postúpenie bankovej pohľadávky stanovené v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Právny záver súdu prvej inštancie považoval žalobca za prekročenie hranice výkladu práva a za nedovolenú normotvorbu porušujúcu ústavný princíp delby moci. Na podporu svojich názorov citoval viaceré rozhodnutia odvolacích súdov konštatujúce opačné posúdenie veci ako prijal súd prvej inštancie.

4. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP.

6. Zásadnou otázkou tohto sporu je, aké sú požiadavky na výzvu podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorá je podmienkou pre postúpenie pohľadávky banky

7. Podľa § 92 ods. 8, veta prvá a druhá zákona o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

8. Odvolací súd sa nestotožňuje so závermi súdu prvej inštancie ohľadom náležitostí výzvy klientovi banky, ktorá je podmienkou postúpenia pohľadávky banky. Citované ustanovenie neumožňuje výklad, na základe ktorého by výzva musela obsahovať upozornenie na možnosť postúpenia, musela by byť urobená samostatne mimo iných úkonov banky voči klientovi, alebo by vyžadovala úzku časovú súvislosť s úkonom postúpenia, ako to dovodzuje súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí. Uvedené požiadavky sú nad rámec zákona a nie je možné ich preto vyžadovať a ich nesplnenie považovať za dôvod neplatnosti postúpenia pohľadávky banky na základe ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách.

9. Z textu zákona ani z jeho výkladu nie je možné dovodiť, že klient musí byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, a síce na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Ako vyplýva z citovaného textu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, možnosťou zvrátiť postúpenie je práve úhrada omeškaného dlhu. Pokiaľ teda banka upozorní klienta na omeškanie a vyzve ho na splnenie dlhu, je to presne to, čím môže klient zvrátiť postúpenie pohľadávky.

10. Pokiaľ súd prvej inštancie argumentuje veľkým časovým odstupom medzi výzvou a postúpením, tak v zmysle druhej vety citovaného ustanovenia dokonca väčší časový odstup od výzvy po postúpenie vytvára v prospech klienta dlhšie časové obdobie, v ktorom môže klient zabrániť postúpeniu pohľadávky úhradou pohľadávky.

11. Odvolací súd si je vedomý nejednotnej rozhodovacej praxe súdov v danej otázke, a to aj na úrovni odvolacieho súdu, kde je zjednotenie k tejto otázke aj programom občianskoprávneho kolégia odvolacieho súdu. Pokiaľ však nedôjde k zjednoteniu na odlišnom názore ako tu prezentovanom, alebo pokiaľ nebude táto otázka ustálená rozhodovacou praxou vyšších súdov, zotrúva senát odvolacieho súdu v riešení danej otázky na vyššie uvedení záveroch.

12. Vzhľadom na uvedené bolo postúpenie pohľadávky na žalobcu platné, žalobcovi svedčí žalobou uplatnené právo a žalobca bol v spore aktívne vecne legitimovaný.

13. Zo skutkových zistení súdu prvej inštancie potom vyplýva, že na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského zo dňa 30.09.2017 bol zo strany veriteľa N., B. žalovanému ako dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 1.640,- eur, ktorý mal splácať v 96 pravidelných mesačných splátkach. Poplatok za poskytnutie úveru bol dohodnutý vo výške 16,40 eur a celková čiastka, ktorú mal žalovaný na úver zaplatiť bola 2.754,36 eur. Z výpisu z úverového účtu súd prvej inštancie zistil, že žalovaný čerpal úver vo výške 1.640 eur a celkovo uhradil len sumu 288,13 eur. Výzvou zo dňa 16.11.2018 vyhlásil veriteľ predčasnú splatnosť úveru v celkovej výške 1.657,56 eur, z čoho istina predstavovala 1.544,04 eur. Podľa výpisu z bankových kníh bola pohľadávka v čase postúpenia vo výške 1.544,04 eur na istine, 604,94 eur na úroku, 157,39 eur na kapitalizovaných úrokoch z omeškania (zo sumy 1.544,04 eur vo výške 5 % za obdobie od 16.11.2018 do 30.11.2020) a 6,15 eur na poplatkoch. Uvedené predstavuje celkom 2.322,52 eur.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Ako vyplýva zo zistení súdu prvej inštancie, žalovaný úver riadne nesplácal, v dôsledku čoho mu vznikol dlh 1.544,04 eur na istine, 604,94 eur na úroku, 157,39 eur na kapitalizovaných úrokoch z omeškania (zo sumy 1.544,04 eur vo výške 5 % za obdobie od 16.11.2018 do 30.11.2020) a 6,15 eur na poplatkoch, celkom 2.322,52 eur. Keďže žalobca bol v zmysle vyššie vedených záverov odvolacieho súdu ako postupník nositeľom práva na zaplatenie tohto dlhu, odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil, žalobe vyhovel a v súlade s citovaným ustanovením § 497 Obchodného zákonníka žalovaného zaviazal na zaplatenie dlhu z úveru ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

16. Pretože omeškanie žalovaného trvalo aj po 30.11.2020 (dokedy žalobca uplatnil úrok z omeškania vyčíslený na 157,39 eur) a naďalej trvá, zaviazal súd žalovaného podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj k zaplateniu úroku z omeškania vo výške stanovenej Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. vo výške 5 % ročne, a to zo sumy istiny 1.544,04 eur za obdobie od 02.12.2020 do zaplatenia.

17. Lehotu na splnenie povinnosti podľa tohto rozsudku stanovil odvolací súd na 30 dní od právoplatnosti rozsudku, pretože rozsudok sa stáva právoplatný jeho doručením a zákonom stanovené tri dni od právoplatnosti sú potom na splnenie uloženej povinnosti lehotou príliš krátkou.

18. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a 2 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).